

W RODZINIE JÓZEFA

GAZETKA PARAFII PW. ŚW. JÓZEFA ROBOTNIKA W KIELCACH

Numer 4/2014 (114)

Ciebie Boga wystawiamy!!!

W NUMERZE:

- Kanonizacyjna Iskra Miłosierdzia...
- Święta Paschalne - foto...
- Koronacja obrazu Świętej Rodziny
- komunikat Biskupa Ordynariusza...
- Koronacja - symbolika i znaczenie...
- Historia kultu Świętego Józefa
w naszej parafii...
- Woń wiary - artykuł XII (zakończenie)...

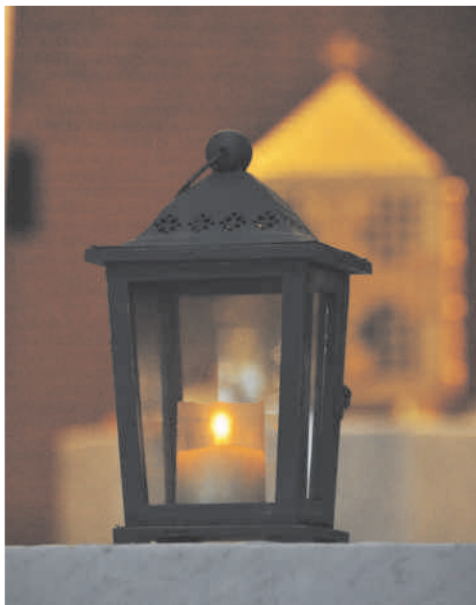

Data wydania: 27 kwietnia 2014

Kanonizacyjna Iskra Miłosierdzia...

Według objawień św. Faustyny Kowalskiej, mistyczki ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, z Polski „wyjdzie iskra, która przygotowuje świat na ostateczne przyjście” Chrystusa (Dzienniczek 1732). Wielu w tej iskrze upatruje kult Bożego miłosierdzia. Jego propagatorami oprócz św. Faustyny byli bł. Michał Sopoćko – spowiednik mistyczki oraz św. Jan Paweł II.

Można powiedzieć, że kard. Karol Wojtyła, opuszczając w 1978 roku stolicę biskupią w Krakowie i przenosząc się do Rzymu podjął tę iskrę, by ją rozniecić w całym Kościele. Za Jego pontyfikatu Siostra Faustyna została beatyfikowana (1993r.) oraz kanonizowana (2000r.). On także wprowadził do kalendarza liturgicznego święto Bożego Miłosierdzia (II niedziela wielkanocna). Sam zresztą Jan Paweł II odszedł do Domu Ojca w wigilię tego święta, co dla wielu jest wyraźnym znakiem związania jego osoby z kultem Bożego Miłosierdzia. Warto zauważyć, że już w 1980 roku papież wydał encyklikę *Dives in misericordia* (Bóg bogaty w miłosierdzie). Odniesienie do tych słów znajduje się także w kolekcji z formularza mszalnego na wspomnienie Jana Pawła II. To swoisty dowód na to, że jednym z istotnych akcentów w nauczaniu Papieża Polaka jest właśnie Boże Miłosierdzie.

W dniu dzisiejszym, czyli w święto Bożego Miłosierdzia, papież Franciszek uroczyście ogłasza świętość Jana Pawła II. My zaś w parafiach przekazujemy sobie *Kanonizacyjną Iskrę Miłosierdzia*. To światło zapalone od poświęconego przez papieża z Wadowic ognia, który płonie nieustannie przed obrazem Jezusa Miłosiernego w Łagiewnikach. Przyjmijmy jednak nie tylko piękny symbol, ale przede wszystkim zachętę, by niesioną przez św. Jana Pawła II Iskrę Bożego Miłosierdzia rozniecać coraz bardziej.

Ks. Karol Stawowczyk

WIELKI TYDZIEŃ 2014

Niedziela Palmowa Męki Pańskiej...

Niedziela Palmowa Męki Pańskiej

jednoczy w sobie triumf Jezusa Chrystusa – witanego przez mieszkańców Jerozolimy jako Mesjasza – oraz zapowiedź Męki proklamowanej w Ewangelii podczas Mszy Świętej. Gałązki palmowe trzymane w rękach wiernych są znakiem radosnego uczestnictwa w procesji, a także wyrażają wiarę Kościoła w Chrystusa, Mesjasza i Pana, który zostanie skazany na śmierć dla zbawienia wszystkich ludzi.

Tradycyjnie na Mszy o godz. 12.30. wspólnoty neokatechumenalne odśpiewały uroczyste wyznanie wiary.

Przed Mszą świętą, na zewnątrz kościoła pod krzyżem misyjnym, odbyło się poświęcenie palm i procesja dookoła kościoła.

foto - Sebastian Świąt

BISKUP KIELECKI

ul. Jana Pawła II nr 3, 25-013 Kielce, tel. +48(41) 34-45-425, fax: +48(41) 34-15-656,

OA – 13/14

KOMUNIKAT

Drodzy Diecezjanie

Od lat niepamiętnych Kielczanie otaczali szczególną czcią Świętego Józefa Opiekuna Świętej Rodziny – patrona parafii powołanej do istnienia w latach pięćdziesiątych. Jemu polecano trudności i klody rzucane ludziom wierzącym przez władze komunistyczne Kielc. Dzięki Opatrzności Bożej i przemożnej opiece Świętego Józefa powstała świątynia i zaplecze parafialne. Ponad pięćdziesiąt pięć lat w parafii Świętego Józefa w Kielcach odprawiana jest nowenna do świętego Opiekuna Rodzin. Ogłoszenie w Kielcach Diecezjalnego Sanktuarium Świętego Józefa Opiekuna Rodzin było spełnieniem pragnienia wielu Jego czcicieli.

Dopelnieniem tej radości będzie koronacja na prawach diecezjalnych obrazu Jezusa, Maryi i Świętego Józefa złotymi koronami ufundowanymi przez parafian. Na uroczystość koronacji, której dokona Ksiądz Biskup Ordynariusz w dniu 1 maja o godz. 11 zapraszają parafianie, duszpasterze z Księdzem Prałatem Janem oraz Diecezjalny Referat Duszpasterski.

† Kazimierz Ryczan
Biskup Kielecki

Kielce, dnia 16 kwietnia 2014r.

Komunikat należy odczytać w niedzielę 27 kwietnia 2014r.

WIELKI TYDZIEŃ 2014

Wielki Czwartek - Msza Wieczery Pańskiej

Wielki Czwartek jest szczególnym świętem kapłanów. Rankiem, jeszcze przed wieczornym rozpoczęciem Triduum Paschalnego, ma miejsce szczególna Msza św. We wszystkich kościołach katedralnych biskup diecezjalny wraz z kapłanami z całej diecezji odprawia Mszę św. Krzyżma. Podczas niej biskup święci oleje (chorych i krzyżmo), które przez cały rok służą przy udzielaniu sakramentów chrztu, święceń kapłańskich, namaszczenia chorych. Kapłani koncelebrujący ze swoim biskupem odnawiają przyrzeczenia kapłańskie. Msza Krzyżma jest wyrazem jedności i wspólnoty duchowieństwa diecezji.

Wieczorem w kościołach parafialnych Mszą Wieczery Pańskiej rozpoczyna się Triduum Paschalne. Ta Msza św. jest dziękczynieniem za ustanowienie Eucharystii i kapłaństwa służebnego. Ostatnia Wieczerza, którą Jezus spożywał z apostołami, była tradycyjną uroczystością paschalną, przypominającą wyjście Izraelitów z niewoli egipskiej. Wszystkie gesty i słowa Jezusa, błogosławieństwo chleba i wina nawiązują do żydowskiej tradycji.

W naszym kościele liturgię Wielkiego Czwartku sprawowaliśmy o godz. 18.00. W czasie Mszy ks. prał. Jan Iłczyk, proboszcz parafii dokonał symbolicznego gestu obmycia nóg, pod koniec liturgii grupy parafialne złożyły księżom życzenia z racji ich święta, następnie

procesja z Najświętszym Sakramentem udała się do ciemnicy, którą przygotowała służba liturgiczna ołtarza.

Koronacja wizerunku Św. Józefa Opiekuna Rodziny, naszego Patrona z Królewskiego Rodu.

Koronacja wizerunku czy figury Najświętszej Maryi czy św. Józefa jest wyrazem oddania szczególnej czci najświętszym osobom i uznania ich udziału w królewskiej godności Jezusa Chrystusa.

Poznając ziemską genealogię Jezusa Chrystusa (por. Mt 1, 1-16) widzimy, że jest to genealogia królewska, w której znajduje się postać króla Dawida. W zapisie św. Mateusza genealogia ta kończy się słowami: „*Jakub [był] ojcem Józefa, męża Maryi, z której narodził się Jezus, zwany Chrystusem*”. Józef pochodził więc z królewskiego rodu. Koronacja wizerunku, choć uwzględnia ludzka królewskość św. Józefa, to nie ona decyduje o koronacji. Decydują inne

motywy, które są związane z miejscem i rolą św. Józefa w Bożym planie zbawienia oraz żywy jego kult w konkretnym miejscu. Znajduje się on w samym sercu historii zbawienia, choć nie odgrywa on roli pierwszoplanowej. Jest małżonkiem Maryi, Opiekunem Jezusa, czyli Głową Świętej Rodziny. Dzięki temu, że był posłuszny Bogu, Bóg działał w nim, przez niego i dla niego. Służył Bogu w cichości i dlatego stał się uczestnikiem Tajemnicy Wcielenia Syna Bożego.

Jeśli służba jest cechą królewską, bo jak uczył św. Jan Paweł II „*służyć to znaczy królować*”, to przez ukoronowanie obrazu św. Józefa wyznajemy wiarę w jego królewską godność nie tylko tę z urodzenia, ale przede wszystkim wynikającą z jego służby Bogu, Chrystusowi i tym samym całej ludzkości.

Koronacja wizerunku św. Józefa, Opiekuna Rodziny, jest wyrazem pobożności widzącej w nim Patrona, który w naszym życiu jest obecny w sposób szczególny. Wiara w tę jego obecność ma taki wpływ na nasze życie, że uznajemy go za naszego przewodnika i orędownika u Boga. Zjednoczenie św. Józefa z Jezusem Chrystusem i Matką Najświętszą oraz jego świętość, jest dla nas gwarancją skuteczności jego wstawiennictwa u Boga w sprawach ważnych dla naszego życia rodzinnego i osobistego. Dziś taką sprawą ważną jest troska o kształt rodziny i wychowanie młodego pokolenia, które ma być przyszłością rodziny, Kościoła i Ojczyzny oraz obrona życia.

Koronacja jest także wyrazem naszej wdzięczności i miłości względem świętego Józefa, który otacza nas i nasze rodziny swoją ojcowską opieką i dziękczynieniem za otrzymane od Boga łaski w jeszcze młodym jego diecezjalnym sanktuarium, ale także obrona życia.

Koronacja wizerunku św. Józefa jest również znakiem wzywającym do wiernego wypełniania w rodzinie obowiązków, jakie spoczywają na rodzicach, dzieciach i innych członkach rodziny. Niesie ona ze sobą program życia chrześcijańskiego dla rodziny, jako wspólnoty życia i miłości, w której miłość i wierność małżeńska stanowią filary. Kontemplując koronowany obraz widzimy na nim św. Józefa w obecności Jezusa i Maryi. Jakież z tego płynie przesłanie dla mężczyzn-ojców. Jeśli św. Józef wraz z Maryją wychowali najpiękniejszego z synów ludzkich, Syna Bożego narodzonego z Maryi Dziewicy, to z pomocą św. Józefa i Matki Najświętszej każda rodzina może wychować pięknego człowieka: o pięknej duszy, pięknym sercu i umyśle. Tacy ludzie są szczęśliwą przyszłością świata, Kościoła i każdej rodziny.

Koronacja wizerunku św. Józefa jest wyrazem zawierzenia mu każdej rodziny i wszystkich rodzinnych spraw.

Św. Józefie Opiekunie Rodziny, módl się za nami.

Ks. prof. Tomasz Rusiecki - Kielce

Wielki Piątek - Nabożeństwo Drogi Krzyżowej - godz. 17.00.

Wielki Piątek - Liturgia Adoracji Krzyża...

WIELKI TYDZIEŃ 2014

Wielki Piątek jest drugim dniem Triduum Paschalnego – dramatycznym dniem sądu, męki i śmierci Chrystusa. Jest to jedyny dzień w roku, kiedy nie jest sprawowana Msza św. W kościołach odprawiana jest Liturgia Męki Pańskiej, a na ulicach wielu miast sprawowana jest publicznie Droga Krzyżowa. Jest to dzień postu ścisłego.

Jeśli Wielki Piątek jest dniem pełnym smutku, to jednocześnie jest największym dniem dla obudzenia na nowo naszej wiary, dla umocnienia naszej nadziei i odwagi niesienia przez każdego swego krzyża z pokorą, ufnością i zdaniem się na Boga, mając przy tym pewność wsparcia przez Niego i Jego zwycięstwa. Liturgia w tym dniu śpiewa: „*O Crux, ave, spes unica – Witaj, Krzyżu, nadziejo jedyna!*” (Benedykt XVI)

W naszym kościele rozpoczęliśmy obchody o godz. 17.00 nabożeństwem Drogi Krzyżowej, a następnie wszyscy uczestniczyli w Liturgii Adoracji Krzyża, której przewodniczył Ks. Proboszcz Prałat Jan Iłczyk.

Po liturgii grupy modlitewne poprowadziły czuwanie przy Grobie Pańskim adorując Najświętszy Sakrament poprzez śpiew i rozważania.

Modlitwa przy Grobie potrwała do północy.

foto - Ks. Piotr Klimczyk

Historia kultu Św. Józefa w naszej parafii...

Historia kultu św. Józefa w naszej wspólnocie parafialnej sięga 1957 roku, kiedy to 20 czerwca Ks. Tadeusz Cabański zakomunikował, że patronem nowo powstałej parafii na kieleckim SzydłóWKu będzie św. Józef. Propozycja ta została chętnie przyjęta przez mieszkańców. W kronice parafialnej czytamy: „Oddając parafię pod opiekę Świętego Józefa, ufalem, że Ten przemożny Patron weźmie na siebie kłopoty materialne parafii i będzie jej najlepszym gospodarzem”. Od początku istnienia parafii prawie codziennie przy różnych okazjach opiece św. Józefa były powierzane radości i smutki naszej wspólnoty. W każdy wtorek od roku 1958, co podkreślił ks. Bp Czesław Kaczmarek w czasie wizytacji kanonicznej, była odmawiana nowenna do Świętego Józefa.

Od 10 kwietnia do 20 września 1958r. przy ul. Toporowskiego, została wybudowana kaplica, w której jeden z ołtarzy bocznych został poświęcony św. Józefowi. Nad mensą ołtarza stanęła figura św. Józefa trzymającego na rękach małego Pana Jezusa. Ks. Proboszcz Tadeusz Cabański pisze dalej w kronice parafialnej, że bardzo często w niedzielę i w dni powszednie parafianie modlili się przy ołtarzu św. Józefa. Zaznacza on również, że gdy przychodziły trudności, także i on klękał i prosił Świętego Józefa o pomoc.

**Ks. Bp Czesław
Kaczmarek
w starym
kościelie
Św. Józefa**

Mijały lata. Osiedle Szydłówek bardzo się rozrosło, powstały nowe bloki mieszkalne i wzrosła liczba parafian. Kaplica była za mała, aby pomieścić wiernych przychodzących na Msze św. i nabożeństwa. Bardzo często stali oni w deszczu lub śniegu przed kaplicą. Oczywiście stała się potrzeba budowy nowego kościoła. 19 stycznia 1967 ks. proboszcz Tadeusz Cabański został powołany na probostwo do Katedry Kieleckiej, a nowym proboszczem zostaje ks. Jan Kudelski. Po wielu latach starań ówczesne władze naszego miasta wydają zgodę na budowę nowego kościoła. Rozpoczęła się ona 1 września 1975 r. i trwała 20 lat do roku 1995,

kiedy to uroczystej konsekracji świątyni dokonał Ks. Bp Ordynariusz Kazimierz Ryczan.

10 marca 1986 r. rozpoczęły się prace przy ołtarzu Św. Józefa, patrona naszej parafii. Ks. prał. Jan Kudelski poprosił p. Krzysztofa Jackowskiego z Kielc o namalowanie obrazu Świętej Rodziny - kopii cudownego wizerunku Św. Józefa z Kalisza.

Dnia 19 marca 1987 r. w uroczystość Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny Ks. Bp Ordynariusz Stanisław Szymecki poświęcił ołtarz, odmówił litanie do św. Józefa polecając jego opiece prace budowlane kościoła jak i całą parafię. W październiku 2010 rozpoczęły się prace związane z budową nowego ołtarza św. Józefa, który został zaprojektowany i ustawiony bliżej prezbiterium. Nowy ołtarz zbudowany z czerwonego trawertynu został poświęcony przez ks. Bpa Ordynariusza Kazimierza Ryczana 19 marca 2011 r. Oczywiście obraz Świętej Rodziny znalazł miejsce w nowym ołtarzu. Ołtarz zaprojektował prof. Wincenty Kućma z Krakowa. Wykonanie powierzono firmie kamieniarskiej z Rzeszowa.

Prawie przez 30 lat wierni omodlili ten wizerunek Świętej Rodziny. Otrzymali oni przez wstawiennictwo św. Józefa wiele łask i znaków świadczących o przemożnej opiece Patrona parafii i Kościoła Powszechnego.

We wrześniu 2013 r. skierowałem prośbę do Ks. Bpa Ordynariusza, aby

podniósł nasz kościół do godności Diecezjalnego Sanktuarium Świętego Józefa Opiekuna Rodziny. Podkreśliłem, że jest to także pragnienie parafian, którzy w Świętym Józefie widzą swojego orędownika i wzór do naśladowania w czasach, które wymagają dużo odwagi i Bożej pomocy, by służyć rodzinie. Uroczystość podniesienia naszego kościoła do godności Sanktuarium miała miejsce 29 grudnia 2013 r. podczas Mszy św. o godz. 12.30. Uroczystości przewodniczył ks. Bp Ordynariusz Kazimierz Ryczan. Obecni byli również Ks. Bp Piotr Skucha i Ks. Bp Kazimierz Gurda. W koncelebrze uczestniczyło ponad 70 księży.

W styczniu 2014 roku poprosiłem Ks. Bpa Ordynariusza o ukoronowanie obrazu Św. Rodziny, który od 30 lat czczony jest w naszym kościele nie tylko przez parafian, ale przez wielu pątników naszej diecezji. Z radością przyjąłem wiadomość, że Ks. Bp przychylił się do naszej prośby i postanowił, że dokona uroczystej koronacji obrazu Świętej Rodziny w naszym Sanktuarium dnia 1 maja 2014 roku na Mszy św. o godz. 11.00.

Kończąc pragnę podkreślić z całą mocą, że jesteśmy świadkami wielkich wydarzeń w życiu naszej parafii. Bądźmy wdzięczni Panu Bogu za dar naszego Sanktuarium i dar koronacji Obrazu Świętej Rodziny.

**Proboszcz - Ks. prał. Jan Iłczyk
Kustosz Sanktuarium Świętego Józefa
Opiekuna Rodziny**

WIELKI TYDZIEŃ 2014

Wielka Sobota - Błogosławieństwo pokarmów...

Tradycją **Wielkiej Soboty** jest **poświęcenie pokarmów** wielkanocnych: chleba - na pamiątkę tego, którym Jezus nakarmił tłumy na pustyni; mięsa - na pamiątkę baranka paschalnego, którego spożywał Jezus podczas uczyty paschalnej z uczniami w Wieczerniku oraz jajek, które symbolizują nowe życie. W zwyczaju jest też masowe odwiedzanie różnych kościołów i porównywanie wystroju Grobów.

foto - Ks. Piotr Klimczyk

foto - Sebastian Świąt

Wielki Tydzień 2014

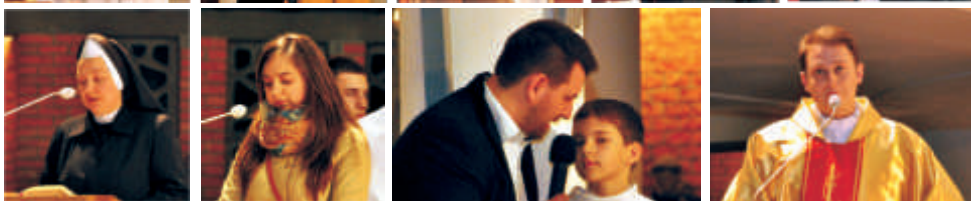
Wigilia Paschalna Zmartwychwstania Pańskiego...

Nasz Pan, Jezus Chrystus prawdziwie zmartwychwstał. Alleluja! **Noc Paschalna** oraz cała **Niedziela Wielkanocna** to największe święto chrześcijańskie, pierwszy dzień tygodnia, uroczyste obchodzony co niedzielę przez cały rok.

W sobotę wieczorem zakończył się „dzień żałoby”. Rozpoczął się trzeci dzień, w którym Chrystus zmartwychwstał. Nastąpiła święta Noc Zmartwychwstania, podczas której powstał z martwych Chrystus Pan – Słońce, które nie zna zachodu.

Liturgia Wigilii Paschalnej w naszej parafii rozpoczęła się o godz. 19.00.

WIELKI TYDZIEŃ 2014

Zmartwychwstanie Pańskie - Rezurekcja...

Msza rezurekcyjna z procesją dookoła kościoła odbyła się w naszej parafii w Niedzielę Zmartwychwstania o godz. 6.00.

foto - Ks. Piotr Klimczyk

więcej foto na www.jozef-kielce.pl

WIELKI TYDZIEŃ 2014

Poniedziałek Wielkanocny...

Drugi dzień Świąt Wielkiej Nocy to dalsze, radosne przeżywanie tajemnicy Zmartwychwstania Chrystusa. Jak co roku liturgię ubogacił i rozradował parafian nasz Dziecięcy Zespół Muzyczny "Józefowe Kwiatki". Dzieci zaśpiewały na trzech Mszach świętych; o godz. 9.30, 11.00 i 12.30.

foto - Ks. Piotr Klimczyk

Artykuł XII

Wierzę w życie wieczne...

W księdze Pieśni nad pieśniami oblubieniec zwraca się do oblubienicy: *Wstań, moja przyjaciółko, moja śliczna, i przyjdź! Bo już minęła zima, deszcze ustały i przeszły. Na ziemi pokazały się kwiaty, nadszedł czas przycinania winnic, w okolicy słychać gruchanie synogarlicy. Już figowiec wypuścił pąki i swoją woń rozlał kwiat winorośli* (2, 11-13). Zatem po skończonej zimie, w czasie której dom chronił przed deszczem (życie człowieka na wschodzie toczy się właściwie na zewnątrz, a dom służy jako schronienie przed niepogodą), zaprasza on ukochaną na wiosenną przechadzkę. Wiosna zaś, wzbudzająca powszechną radością, symbolizuje życie wieczne.

Dla złączonego z Chrystusem chrześcijanina, który został wezwany przez Boga do pozostawienia doczesności, zakończenie ziemskiej pielgrzymki jest przejściem do trwania w wieczności. Po śmierci (zamykającej daną człowiekowi za życia możliwość przyjęcia lub odrzucenia Boga), bowiem, na sądzie szczegółowym otrzymuje on jako zapłatę życie w niebie. Polega ono, przy zachowaniu własnej tożsamości, na pełnej szczęścia wspólnocie z Bogiem oraz ze wszystkimi będącymi z Chrystusem. Ten stan

nazywany jest wizją uszczęśliwiającą. To na czym ona polega przewyższa ludzkie poznanie: *czego oko nie widziało ani ucho nie słyszało, w serce człowieka nie wstąpiło, to przygotował Bóg tym, którzy Go miłują* (1 Kor 2, 9). Mając jednak na myśli wiosnę, można przyjąć za przykładem natury, że na tę rzeczywistość ukierunkowuje nie tylko widzenie kolorów, ale zwłaszcza powonienie. Chodzi o małe rzucające się w oczy kwiaty winorośli, które wydają bardzo delikatny zapach. I co ważne, oblubienica zaznacza: *...nasze winnice właśnie kwitną* (2, 15), by wyrazić pragnienia wzajemnego zjednoczenia z oblubieńcem, przy czym owa bujność natury stanowi paralelę dla intensywnej miłości. To miłość rozstrzyga o jakości życia na wieczność: *Umiłowani, teraz jesteśmy dziećmi Bożymi, a jeszcze się nie okazało, czym będziemy. Wiemy, że gdy się to okaże, będziemy do Niego podobni, gdyż ujrzemy Go takim, jakim*

jest. (...) Boga nikt nigdy nie widział. Gdy jednak miłujemy się wzajemnie, Bóg przebywa w nas, a Jego miłość jest w nas doskonała. (...) Bóg jest miłością i kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg przebywa w nim. Tak wydoskonaliła się w nas miłość, że z pełną ufnością oczekujemy dnia sądu, ponieważ na tym świecie jesteśmy podobni do Niego (1 J 3, 2. 12. 16-17).

W przypadku jakiegoś braku w całkowitym przygotowaniu się na wejście do radości nieba, ale umierając w animowanej miłości przyjaźni z Bogiem, człowiek zostaje poddany należnemu oczyszczeniu, podobnemu do działania ognia: *Każdy niech więc zważa, jak buduje: Nikt bowiem nie może położyć innego fundamentu oprócz tego, który już jest położony, a którym jest Jezus Chrystus. A czy ktoś na tym fundamencie buduje ze złota, srebra, szlachetnych kamieni, drewna, siana lub słomy, to okaże się w dniu, w którym wyjdzie na jaw dzieło każdego. Objawi się to w ogniu, gdy każdy czyn przejdzie próbę ognia. Jeśli jakaś budowla wytrzyma, budowniczy dostanie zapłatę. Ten, którego budowla spłonie, poniesie stratę, sam jednak ocaleje, ale tak, jakby przeszedł przez ogień (1 Kor 3, 10-15).* Ten stan nazywany jest czyścicem. Stąd też sens powszechnej pomocy zmarłym jaką niesie Kościół poprzez praktykę

wznoszenia za nich modlitw oraz podejmowanie dzieł pokutnych.

Natomiast słowem piekło określane jest samowykluczenie się (palące jak ogień) ze wspólnoty z Bogiem i ze świętymi, na skutek świadomego i dobrowolnego odwrócenia się od Jego miłości, osunięcia się w grzech ściągający śmierć i odrzucenia Bożego miłosierdzia. Zrozumiałe więc w swym przynagleniu jest wołanie Pana:

Wchodźcie przez ciasną bramę, bo szeroka jest brama i przestronna droga, która prowadzi do zguby, i liczni są ci, którzy tędy wchodzić. Jakże ciasna jest brama i wąska droga, która prowadzi do życia, i jakże nieliczni są ci, którzy ją znajdują! (Mt 7, 13-14).

Sąd Ostateczny poprzedzi zmartwychwstanie wszystkich zmarłych. Będzie on ujawnieniem zarówno prawdy dotyczącej relacji każdego człowieka z Bogiem jak i tryumfu potęgi miłującego Boga. Samo określenie życie wieczne oznacza nieprzemijającą radość w niebie, a nie nieśmiertelność życia udzieloną wszystkim. Należy jednak pamiętać o tym, że Bóg nie chce nikogo zgubić. Jego pragnieniem jest to, aby wszyscy żyli z Nim na zawsze.

Zakończenie

Wyznanie wiary wieńczy słowo **Amen**. W języku hebrajskim pochodzi ono od tego samego rdzenia co słowo wierzyć. Można je odnieść zarówno do wierności Boga, który dał człowiekowi obietnice, jak i do wiary człowieka, którą to odpowiada on Bogu.

W samym przechodzeniu przez kolejne artykuły wiary, tj. od tego, co dostępne zmysłowi fizycznemu powonienia do pojmowania misterium Boga, okazuje się jak subtelne jest wyczucie Orygenesusa. Mianowicie odnosząc się do zdarzenia namaszczenia nóg Jezusa przez Marię i otarcia ich przez nią swoimi włosami (por. J 12, 3) zwraca on uwagę na to, że woń nauki pochodzi od Chrystusa oraz od zapachu Ducha Świętego i to ona napełniła dom. Ten zaś widzi nie tylko jako świat, czy Kościół, ale jako duszę, która składając w darze swoją wiarę w postaci olejku nardowego otrzymała w zamian łaskę Ducha Świętego i duchową naukę. Zatem za sprawą olejku powróciła do niej woń Słowa. To akt wiary człowieka pozwala mu napełniać się Bożą treścią wiary, udzielaną przez Jezusa Chrystusa, tj. Słowo, które stało się ciałem.

Doniosłe jest jednak nie tylko to, że ów prawdziwy zapach Bożej nauki podejmowanej przez człowieka pochodzi

od Chrystusa. Chrześcijański styl życia charakteryzuje się bowiem i tym, że ten zapach nie jest zatrzymywany tylko dla siebie lecz jest także niesiony i przekazywany dalej. Wreszcie kresem wiary człowieka (i spełnieniem nadziei) jest życie z Bogiem poznany twarzą w twarz, kiedy to będzie on nasycony pełnią Bożej miłości.

Ks. dr Grzegorz Jędrzejczyk

Autor tekstów na temat **Wyznania wiary**, cyklicznie ukazujących się dotąd na łamach tejże gazetki, przygotował je sięgając głównie do:

1. Pismo Święte (różne wydania).
2. H. Denzinger, *Enchiridion symbolorum definitionum et declarationum de rebus fidei et morum*, Bologna 2001.
3. *Katechizm Kościoła Katolickiego*, Poznań 1994.
4. Rufino, *Spiegazione del Credo*, Roma 1993.
5. Erazmo da Rotterdam, *Spiegazione del Credo*, Roma 2002.
6. Wierzę, Kielce 2012.
7. D. Forstner, *Świat symboliki chrześcijańskiej*, Warszawa 2001.

Modlitwa o wyproszenie łask za wstawiennictwem św. Jana Pawła II

Święty Janie Pawle II,
za Twoim pośrednictwem
proszę o łaski dla mnie
(i moich bliźnich).

Wierzę w moc modlitwy
i w Twoją zbawienną pomoc.
Wyproś mi u Boga
Wszchemogącego łaski,
o które się modłę...

(wymienić prośby).

Uproś mi dar umocnienia
mej wiary, nadziei i miłości.

Pan Jezus obiecał, że o cokolwiek
w Jego imię poprosimy, to otrzymamy.

Dlatego i ja, Panie, pełen ufności,
proszę Cię o potrzebne mi łaski,
za wstawiennictwem Świętego Jana Pawła II.

Wysłuchaj mnie, Panie. Amen.

Redakcja „W Rodzinie Józefa”

Odp. Ks. Piotr Klimczyk
25-545 Kielce, ul. Turystyczna 3
tel/fax 41-331-21-33, e-mail: gazeta@jozef-kielce.pl
strona parafialna: www.jozef-kielce.pl

numer kolejny: „Koronacja...” - 18 maja 2014

koszt druku jednego egzemplarza 2 zł - Bóg zapłać za wszelkie wsparcie!!!